

Μνήμη θανάτου και αδιαφορία για τα φθαρτά (Αγ. Δημήτριος του Ροστώφ)

Categories : [ΘΕΟΛΟΓΙΑ](#)

Date : Ιανουαρίου 26, 2010

«*Ξένος και παρεπίδημος ει επί της γης*» (πρβλ. Εβρ. 11. 13). Δεν θ' αργήσης ν' αποδημήσης από τον μάταιο τούτο κόσμο. Να θυμάσαι λοιπόν πάντοτε τον θάνατο, και τότε ούτε με τα παρόντα και πρόσκαιρα θα δεθής, ούτε θ' αμαρτήσης: «*μιμνήσκου τα έσχατά σου, και εις τον αιώνα ουχ αμαρτήσεις*» (Σοφ. Σειρ. 7. 36).

Φέρνε συχνά στον νου σου με φόβο και τρόμο την ώρα της εμφανίσεώς σου στο αδέκαστο κριτήριο του Θεού. Εκεί θα κριθούν όλοι δίκαια και απροσωπόληπτα, «*βασιλεύς ή στρατιώτης ή πλούσιος ή πένης*». Εκεί θα βρίσκονται όλοι εξισωμένοι, γυμνωμένοι από τη δόξα, τον πλούτο, την εξουσία. «*Επελθών γαρ ο θάνατος, ταύτα πάντα εξηφάνισται*». Η βασιλεία των ουρανών θα είναι ανοιχτή για όλους. Όμως «*ου μη εισέλθη εις αυτήν παν κοινόν και ο ποιών βδέλυγμα*» (Αποκ. 21. 27).

Αν πεθάνης πριν πεθάνης, δεν θα πεθάνης όταν πεθάνης! Αν δηλαδή πριν από τον βιολογικό σου θάνατο γίνης νεκρός ως προς την αμαρτία, τότε το τέλος της επιγείου ζωής σου δεν θα είναι θάνατος, αλλά μετάβασις σε μιαν άλλη ατελεύτητη και μακαρία ζωή. Θα μπορής τότε, την ώρα της εξόδου σου, να πης με παρρησία στον Κύριο: «*Ετοίμη η καρδιά μου, ο Θεός, ετοίμη η καρδιά μου, άσομαι και ψάλω εν τη δόξη μου*» (Ψαλμ. 56. 8).

Μην αιχμαλωτίζεσαι από την πρόσκαιρη ομορφιά και μην παρασύρεσαι από τη σαρκική επιθυμία. Κοίτα «*εν τοις τάφοις κειμένην την κατ' εικόνα Θεού πλασθείσαν ημίν ωραιότητα, άμορφον, άδοξον, μη έχουσαν είδος*». Γη και σποδός καταντά η ομορφιά του ανθρώπου. Και το δικό σου κάλλος θα μαραθή σαν άνθος και θα χαθή σαν σκιά.

Μη νομίζης ότι ο θάνατός σου είναι μακριά. Μη σκέπτεσαι πως έχεις ακόμα πολλά χρόνια ζωής. Όχι! Είναι δίπλα σου ο θάνατος και караδοκεί. Το δρεπάνι του αγγίζει κιόλας τις ρίζες του δένδρου της ζωής σου. Το δικαστήριο είναι έτοιμο για να σε κρίνη. Ο τάφος σου είναι ανοιχτός. Η γη σε περιμένει ανυπόμονα. Βλέπεις τους ανθρώπους γύρω σου καθημερινά να πεθαίνουν, ξεχνάς όμως ότι κάποια στιγμή θα βρεθής κι εσύ στην ίδια θέσι. «*Τις έστιν άνθρωπος, ος ζήσεται και ουκ όψεται θάνατον; ρύσεται την ψυχήν αυτού εκ χειρός άδου;*» (Ψαλμ. 88. 49). Πέθαναν οι Βασιλείς, οι κυβερνήτες, οι άρχοντες... Πέθαναν και οι προφήτες, οι απόστολοι, οι

δίκαιοι, οι ιεράρχες, οι όσιοι, όλοι οι άγιοι. Κοινός κλήρος όλων ο θάνατος. Μην ξεχνιέσαι. Έρχεται και η δική σου σειρά.

Γι' αυτό κάθε μέρα, κάθε ώρα να είσαι έτοιμος γι' αυτή τη μεγάλη, τη φοβερή στιγμή. Φυλάκιζε μέσα στο μυαλό σου τη μνήμη του θανάτου. Μην είσαι ποτέ αμέριμνος. Άκουσε τι μας λέει ο Κύριος: «Γρηγορείτε, ότι ουκ οίδατε ποία ώρα ο Κύριος υμών έρχεται... Γίνεσθε έτοιμοι, ότι η ώρα ου δοκείτε ο υιός του ανθρώπου έρχεται» (Ματθ. 24. 42, 44). Σαν τον κλέφτη θα έρθη ο θάνατος. Όταν δεν θα τον περιμένης. Όταν θα έχης παρασυρθή από τις βιοτικές μέριμνες. Σ' αυτή τη θέσι βρέθηκε εκείνος που θέλησε να γκρεμίση τις αποθήκες του και να χτίση μεγαλύτερες, εκείνος που άκουσε το τρομερό: «Άφρον· ταύτη τη νυκτί την ψυχήν σου απαιτούσιν από σου· α δε ητοιμάσας τίνι έσται;» (Λουκ. 12. 20). Παρόμοια θ' ακούση και κάθε άλλος άνθρωπος «θησαυρίζων εαυτώ, και μη εις Θεόν πλουτών» (Λουκ. 12. 21).

Ο θάνατος για τους δικαίους δεν είναι συμφορά, αλλ' αντίθετα απελευθέρωσις από την τυραννία των παθών και αιώνια πνευματική ένωσις με τον Κύριο. Η παρούσα ζωή και ο ακατάπαυστος πόλεμος των παθών συσσωρεύουν πολύ κόπο στην ψυχή. Ο κατά Θεόν θάνατος είναι ανάπαυσις της ψυχής από τους κόπους. Μην φοβάσαι λοιπόν τον θάνατο, μόνο να είσαι έτοιμος κάθε στιγμή για τον ερχομό του.

Πώς θα ετοιμασθής για τον θάνατο; Αποφεύγοντας την αμαρτία και αγαπώντας τον Κύριο μ' όλη τη δύναμι της καρδιάς σου.

Δεν βρίσκω άλλο μεγαλύτερο κακό από την αμαρτία, γιατί φέρνει τον χωρισμό και την αποξένωσι από τον Κύριο. Δεν βρίσκω άλλο μεγαλύτερο καλό από την κάθαρση της ψυχής, που οδηγεί στην ένωσι με τον Θεό, στη Βασιλεία των ουρανών.

Δεν υπάρχει μεγαλύτερη δυστυχία από τον σωματικό θάνατο που οδηγεί στην αιώνια κόλασι. Δεν υπάρχει μεγαλύτερη ευφροσύνη από τον σωματικό θάνατο που οδηγεί στον παράδεισο, στα χέρια του Θεού.

Τί είναι λοιπόν θάνατος; Ο τέλειος χωρισμός από τον Θεό. Τί είναι λοιπόν ζωή; Η τέλεια ένωσις με τον Θεό.

(Από το βιβλίο "Πνευματικό Αλφάβητο" του Αγίου Δημητρίου Ροστώφ, ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΠΑΡΑΚΛΗΤΟΥ, 1996)

Διαβάστε περισσότερα από τις εκδόσεις της Ιεράς Μονής Παρακλήτου πατώντας [εδώ](#)

"Η Άλλη Ώψις θα ήθελε θερμά να ευχαριστήσκει τον Καθηγούμενο της Ιεράς Μονής, για την ευλογία δημοσίευσης των αποσπασμάτων"

Η ΑΛΛΗ ΟΨΙΣ

Ψηλαφώντας την των πραγμάτων αλήθεια...

<https://alopsis.gr>
